

156.

Andante

([Redakcia, 1880])

Prečs, ka - li - na, v krič - ku stá - la, ti - ché - ho sa
dáž - d'a bá - la, ti - ché - ho sa dáž - d'a bá - la?

Prečs', kalina, v kričku stála,
[: tichého sa dážďa bála? :]

Až bych sa ja dážďa bála,
[: do krička bych nestávala. :]

Stávala bych do doliny,
[: do zelenej javoriny. :]

Do zelenej javoriny,
[: kade chodí môj premilý. :]

Melódia: Sl. sp. I 80.

157.

([Redakcia, 1880])

Ká - za - la mi ma - ti die - ťa ko - lí - sa ťi; ne - bu - dem,
ja pôj - dem s chlapci sa i - hra - ti, ej, s chlapci sa i - hra - ti.

Kázala mi mati
dieťa kolísati;
nebudem, ja pôjdem
s chlapci sa ihrati,
ej, s chlapci sa ihrati.

Kázala mi mati
konope trhati;
nebudem, ja pôjdem
kvieta si zbierati,
ej, kvieťa si zbierati.

Kázala mi mati
motovidlo vziati;
nebudem, ja pôjdem
perečko zvljati,
ej, perečko zvljati.

Kázala mi mati
biele šaty prati;
nebudem, ja pôjdem
s chlapci tancovati,
ej, s chlapci tancovati.

Melódia: Sl. sp. I 335 – Sl. sp. II 628.

158.

(Allegro)

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

Ho-rič-ka ze - le-ná, ze-le-naj sa, má mi-lá,
pre - mi - lá, ne-vy-daj sa! Ja sa vy - dat' mô-žem,
za te-bä ne-pôj-dem, za te-bä ne - pôj-dem, ne-na-zdaj sa.

Horička zelená, zelenaj sa,
má milá, premilá, nevydaj sa!
Ja sa vydať môžem,
za teba nepôjdem,
za teba nepôjdem, nenazdaj sa.

Ak ťa ja, má milá, nedostanem,
vyndem ja na skalú, dolu spadnem;
skala je vysoká,
veľmi je široká,
pre teba, má milá černoooká.

Ak by ťa, má milá, boh povdľal,
taký by ti pohrāb udelal dal:
na zvonoch zvoniti,
na trúbach trúbiti,
a potom by som sa na vojnu bral.

Mládenci pod venci nieš ťa budú,
voskové sviece ti horeť budú;
sviece pod mašňami,
panny pod partami,
a ja sa poberiem s regrútami.

Melódia: Bar. 778: Trávička zelená zelenaj sa – [Sl. sp. D 1925].

159.

([Redakcia, 1880])

Ne - laj ma, ma-mič - ka, ne - laj, prí - de ku
mne šum-ný šu - haj na pek - nom bie - lom
ko - ni, šab - la mu pri bo - ku zvo - ní.

Nelaj ma, mamička, nelaj,
príde ku mne šumný šuhaj
na peknom bielom koni,
šabla mu pri boku zvoní.

Melódia: Sl. sp. I 491.

160.

([Redakcia, 1880])

I - šlo diev - ča ži - to žat' zem-ské-mu pá - no - vi;
je - mu sa za - zda - li je - ho bie - le no - hy.

Išlo dievča žito žať
zemskému pánovi;
jemu sa zazdali
jeho biele nohy.

Ej, dievčatko, dievčatko,
poď ty ku mne slúžiť,
nebudeš nič robiť,
len kočiša ľubiť.

Ej, nechcem ja ľúbiti
kočiša vašeho,
ale by som išla
za pána samého.

Melódia: Sl. sp. D 280.